

2633 1ste Del. af Finantsloov. f. Finantsaaret fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873. 2634

Statsindtægt har viist sig, at den Frygt, der da blev udtalt af mig og flere Medlemmer, for at der i Virkeligheden kunde komme en saadan note Forbindelse imellem disse to Spørgsmaal tilstede, om den ikke allerede var der, dog ikke var saa ganske ugrundet.

Der er endnu et Punkt, som jeg skal opholde mig et Dieblit ved, skjøndt det er et Punkt, der vistnok har en meget underordnet Interesse, i det Mindste for de Fleste, her i det høie Thing. Det er, med stor Styrke blevet gjort gjældende af flere, at, naar der ved Eiden af Bestemmelsen i en særlig Lov om Udførelsen af et vist Arbejde inden en vis Tid stod en tilsvarende Bevilling paa Finantsloven, saa indeholdt dette en ubetinget Forpligtelse for vedkommende Minister til at lade det paagjældende Arbejde foretage, for saa vidt han da indstillede Finantsloven til kongelig Stadfæstelse. Dette er en Betragtning, der selvfølgelig ogsaa er bleven gjort gjældende i det andet Thing. Den høitærede Finantsminister har imidlertid i det andet Thing ment til Støtte for sin modsatte Betragtning at kunne sige, at, naar man stod overfor et saadant Spørgsmaal, saa kunde og burde Ministeren tage særligt Hensyn til, hvorledes Forholdene stillede sig i det Dieblit, da Kontrakten skulde afluttes, og at der til den Tid kunde komme Omstændigheder tilstede, der kunde gjøre det, om ikke umuligt, saa dog i alt Fald meget vanskeligt for vedkommende Minister at aflutte Kontrakten under Overholdelse af de i den særlige Lov givne Tidsfristen; ja, saa vanskeligt, at han maatte anse det for rigtigt og forsvarligt at fastsætte andre Tidsfrister. Og som Exempel paa, at noget Saadant ogsaa tidligere havde fundet Sted, nævnte den høitærede Minister derhos i det andet Thing Aflutningen af Kontrakten om Bygningen af Esbjerg Havn. Jeg skal, før jeg gaar videre, erklære, at den høitærede Minister ved at omtale hele denne Sag paa ethvert Punkt har billiget, hvad jeg som Minister den Gang gjorde, og det er alt-

saa paa ingen Maade for at forsvare mig imod nogen Anse, men kun for at meddele nogle faktiske Oplysninger i Anledning af det nævnte Spørgsmaal, at jeg bringer det paa Bane. Det forholder sig nemlig saaledes, at Kontrakten om Bygningen af Esbjerg Havn virkelig afluttedes saaledes, at Bygningen skulde først være udført nogle Maaneder senere end i Loven om den bestemt, nemlig den 30te September 1871, i Stedet for ifølge Loven den 1ste Januar 1871. Dette er ganske rigtigt, og Grunden til, at det skete, er ogsaa rigtig bleven angivet af den ærede Finantsminister. Hvad jeg i saa Henseende ønsker at oplyse, er kun, at det i og for sig var særdeles vanskeligt at finde Entreprenører til det nævnte Foretagende indenfor den meget knapt beregnede Anlægsfum, og at det viste sig at være aldeles umuligt, naar Arbejdet skulde være fuldstændig færdigt inden den lovbestemte Tid. Men jeg vilde alligevel ikke have dristet mig til at aflutte Kontrakten med en anden Tidsfrist end den i Loven angivne, naar dog ikke selve Anlægget ifølge Kontrakten til den i Loven angivne Tid vilde have været i fuldkommen brugbar Stand. Jeg troede, som sagt, derimod at kunne forsvare, at selve Fulddendelsen af Arbejdet først fandt Sted efter den i Loven angivne Tid, naar jeg kun taagtog, at selve Arbejdet var i brugbar Stand og altsaa kunde tages i Brug til den i Loven fastsatte Tid. Dette er den faktiske Oplysning, som jeg har fundet mig foranlediget til, efter hvad der er blevet anført af den ærede Finantsminister i det andet Thing. Men jeg tror ogsaa i Henhold dertil at turde sige, at man ikke ret vel fra den Overfridelse af Lovens Tidsfrist, som jeg saaledes tillod mig med Hensyn til Esbjerg Havn, vil kunne drage den Slutning, at Finantsministeren i Forbindelse med Indvrigsministeren paa samme Maade eller af andre Grunde vil kunne undrage sig Fulddendelsen af de vestjydske Fjernbaner til den 1ste Juli 1874. Skulde der nu opstaa nogen Vanskelighed for Regjeringen